

Niels Petersen: Den højtærede Forsvarsminister har Ret i, at et Forsøg fra hans eller min Side paa at tilvejebringe Enighed mellem os ganske sikkert vilde være ørkesløst. Derfor skal jeg heller ikke gøre noget Forsøg i den Retning, men kun gøre en kort Bemærkning om et faktisk Forhold, som der dog neppe er nogen Tvivl om, at vi kan blive enige om. Den højtærede Forsvarsminister sagde, at han vidste ganske vist, at hans Forgænger, det ærede Medlem Hr. P. Munch, ikke ønskede en saa stor Sikringsstyrke. Det er fuldstændig rigtigt, deri er jeg og den højtærede Minister enige. Men Forsvarsministeren burde efter min Mening have tilføjet, at det samme gjaldt for hans Vedkommende. Jeg har allerede hentydet til Forhandlingerne i det sønderjydske Udvalg, men forsaavidt den højtærede Forsvarsminister ikke har dem ved Haanden, skal jeg gøre opmærksom paa, at det findes i Forhandlingernes Pag. 1252. Dér blev det, som jeg før fremhævede, udtalt, at man gik ud fra, at fra 1. August kunde den almindelige Styrke overtage Besættelsen. Denne glædelige Enighed herskede mellem den højtærede Forsvarsminister og Udvalget, og det var netop den Begrundelse for Indstillingen, der blev givet fra Ordførers Side, og som der ikke fra den højtærede Forsvarsministers Side blev rejst nogen som helst Indvending imod. Det var denne Tilføjelse, som jeg synes, det vilde have været naturligt, om den højtærede Forsvarsminister havde gjort, at det var ikke alene hans Forgænger, der holdt paa denne Ordning, men han selv havde i det sønderjydske Udvalg erklæret sig fuldstændig enig deri.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Det er ganske rigtigt, at der i det sønderjydske Udvalg var Enighed om at sende 1 200 Mand til Sønderjylland og Enighed om, at man kunde nøjes med at indkalde denne Sikringsstyrke indtil 1. August. Men Erfaringen har overbevist mig om, at man ikke kan nøjes med slet ingen Sikringsstyrke at have i de sønderjydske Landsdele. Jeg har henvendt mig til de sønderjydske Repræsentanter, som har Ret til at tale paa Sønderjydernes Vegne i denne Henseende, og de har været enige i at fraraade, at man drog Sikringsstyrken bort fra de sønderjydske Landsdele. Det er derfor, belært af de Erfaringer, som Forholdene har medført, at jeg har imøde-

kommet Ønskerne fra sønderjydske Side og altsaa har fraveget det, man i sin Tid mente var tilstrækkeligt.

Rode: Den højtærede Forsvarsminister nævnte, at han havde ført Forhandlinger med Finansudvalget om denne Sag og havde faaet Tilslutning dér, i alt Fald fra Flertallets Side. Som en af dem, der har deltaget i Forhandlingerne baade i det sønderjydske Udvalg og i Finansudvalget, vil jeg gerne bekræfte, at det ærede Medlem Hr. Niels Petersens Fremstilling af denne Sag er fuldkommen overensstemmende med, hvad der er foregaaet. Der var paa det Tidspunkt, da Ministeren kom til det sønderjydske Udvalg, Uenighed om en Forlængelse af Indkaldelsen af den sønderjydske Styrke. Det var den højtærede Minister meget magtpaaliggende at opnaa Enighed, og der blev derfor nedsat et Udvalg, hvor man forhandlede, og derefter erklærede den højtærede Minister efter at have haft Lejlighed til at konferere med sine sagkyndige i Ministeriet sig rede til for at opnaa denne Enighed om en Maaned eller 2 Maaneders Forlængelse af Ordningen at afgive det Tilsagn, at naar vi naaede den 1. August, skulde vi søge at tilvejebringe den fornødne Styrke paa anden Maade, nemlig ved Hjælp af dem, der var indkaldte, eller ved Garnisonsomlægning. Det var et Tilsagn, der blev givet for at opnaa Enighed. Nu senere har den højtærede Minister ment at burde søge at blive fri for at holde det Løfte, han saaledes har givet, og medens det ellers maa anses for stemmende med det rigtige, at naar man for at faa alle med til en Bestemmelse har givet et Løfte, maa man ogsaa have alle med til at give Afkald paa Løftets Indfrielse, har den højtærede Forsvarsminister her ladet sig nøje med at faa et Flertal til at løse ham fra Løftet. Vi har ikke villet løse Ministeren derfra, vi maa hævde, at den Ordning, der er truffet gennem Forhandlingen i Finansudvalget, er i Strid med det Tilsagn, der blev givet i sønderjydske Udvalg. Vi har paa det bestemteste modsat os den Ordning, da vi paa ingen Maade kunde billige, at man paalagde Folk, der var hjemsendte, en ny Indkaldelse og det dermed følgende Besvær, naar Sagen kunde ordnes paa anden Maade og den højtærede Minister selv efter at have raadført sig med sine sagkyndige har erklæret, at den kunde ordnes paa anden Maade.